

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Haralda Stiffela a členov sudcov JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Štefana Michálíka na neverejnom zasadnutí v Bratislave 02. marca 2009, v trestnej veci obvineného **Ing. V. L.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 1 T 6/2001, o dovolaní, ktoré podal obvinený, zastúpený obhajcom JUDr. Š. O., advokátom v B., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. júla 2008, sp. zn. 2 To 65/2006 takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. V. L. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave ako súdu prvého stupňa zo 07. novembra 2005, č.k. 1 T 6/2001-1439, obvinený Ing. V. L. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 1999 v podstate na tom skutkovom základe, že

v D. S. X. ako konateľ spoločnosti s ručeným obmedzeným (s. r. o.) W. E., so sídlom v D. S. na podklade nepravého splnomocnenia druhého spoločníka G. R. W. a bez vedomia druhého konateľa L. Q. J. K., resp. valného zhromaždenia firmy, vystavil zmluvy o prevode vlastníctva štrnástich poľnohospodárskych strojov a zariadení na spoločnosti s. r. o. T., a s. r. o. S., obidve so sídlom v D. S., pričom takto prevedený majetok v mene jeho skutočného majiteľa s. r. o. W. E., v D. S. vyfakturoval pre odberateľské firmy, ktorých bol majiteľom alebo spolumajiteľom, ale vyfakturované čiastky pre majiteľa – dodávateľa neuhradil, stroje ďalej

predal a peniaze použil na iné účely, čím s. r. o. W. E., v D. S. spôsobil škodu vo výške 25 369 666 Sk.

Krajský súd obvinenému podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. za to uložil trest odňatia slobody na päť rokov, na výkon ktorého tohto zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do druhej nápravnovúchovnej skupiny; podľa § 228 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) obvinený bol zaviazaný k náhrade škody v prospech poškodenej s. r. o., W. E. v likvidácii v sume 25 369 666 Sk.

Ďalším výrokom uvedeného rozsudku krajského súdu bol obvinený Ing. V. L. podľa § 226 písm. b/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., pričom bolo rozhodnuté tiež o nároku na náhrady škody. Oslobodzujúca časť rozsudku krajského súdu nadobudla právoplatnosť 22. augusta 2006, a preto nebola predmetom odvolacieho konania, resp. v súčasnosti ani konania o dovolaní.

Na základe odvolania obvineného rozsudkom najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho z 15. júla 2008, sp. zn. 2 To 65/2006, podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok krajského súdu v jeho odsudzujúcej časti bol zrušený; odvolací súd na základe § 259 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uznal obvineného Ing. V. L. za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., ale v znení účinnom do 01. januára 2006 na skutkovom základe už uvedenom.

Odvolací súd za to podľa § 250 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák., obvinenému uložil trest odňatia slobody na tri roky, na výkon ktorého tohto podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do prvej nápravnovúchovnej skupiny; rovnako ako súdom prvého stupňa podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bolo rozhodnuté tiež o náhrade škody.

Obvinený zastúpený obhajcom a jeho prostredníctvom proti odsudzujúcej časti rozsudku najvyššieho súdu podal 21. augusta 2008 dovolanie, ktoré bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dňa 01. decembra 2008 a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý považuje za naplnený. Dovoláním sa domáhal, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona (nešpecifikované) zrušil napadnutý rozsudok a predchádzajúci rozsudok súdu krajského, ktorému malo byť prikázané vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Dovolateľ akcentoval, že podľa napadnutého rozsudku podvodné konanie sa manifestovalo tým, že na podklade nepravého splnomocnenia druhého spoločníka vo firme (G. R. W.) a bez vedomia druhého konateľa (J. K.), resp. valného zhromaždenia spoločnosti, vystavil zmluvu o prevode vlastníctva, vyfakturované sumy pre dodávateľa neuhradil a spôsobil tak škodu viac ako 25 miliónov slovenských korún.

Dovolateľ ďalej namietal, že sudy dostatočne nevzali do úvahy znalecké závery, ktoré bezvýhradne neoznačili za autora sporného podpisu na splnomocnení obvineného. Ďalej bolo poukázané na to, že okolnosti prípadu naznačujú vedomosť konateľa firmy J. K. o predaji strojov, ktoré boli obvineným prevedené na firmy T. a S. s akceptáciou firmy W. E. pre komplikácie s právnym etablovaním tejto spoločnosti na Slovensku. Dovolateľ napokon namietal zistenia súdov, že peniaze za predané stroje (obvinený) nepreviedol na ich pôvodného majiteľa úmyselne; bolo poukázané na zásady iných subjektov v obchodných vzťahoch, ktoré neumožnili ich riadne dokončenie.

Podľa námietok uplatnených v dovolaní tieto okolnosti neboli sudmi dostatočne zistené a preverené a jednak naznačený stav mal byť nimi hodnotený v prospech obvineného (in dubio pro reo).

Prokurátor navrhol dovolanie obvineného zamietnuť z dôvodu, že nie sú naplnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.; poškodená s. r. o. W. E. v likvidácii sa meritórne nevyjadrila, len poznamenala, že je evidentná snaha obvineného oddialiť náhradu škody spôsobenej trestným činom.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávnenou osobou a že boli splnené jeho podmienky (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, § 372, § 373 a § 374 Tr. por.), ale dospel tiež k záveru, že evidentne nie sú splnené dôvody podaného mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.; najvyšší súd pritom podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pričom jeho správnosť a úplnosť nemôže dovolací súd skúmať a meniť.

Ako už bolo uvedené, dovolateľ vyhlásil, že súdy žalovaný skutok nezistili dostatočne a úplne, resp. že nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy. Dovolateľ sa vlastne domáhal, aby z tohto titulu napadnuté rozsudky boli zrušené a vo veci bolo vykonané ďalšie dokazovanie, ktoré by malo byť vyhodnotené v jeho prospech. Záver dovolateľa, že došlo k nesprávnomu právnomu posúdeniu zisteného skutku, teda že bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, na ktorom svoje zavinenie však popiera, je len právnym tvrdením naznačujúcim opodstatnenosť uvádzaného dôvodu podaného mimoriadneho opravného prostriedku.

Ide o subjektívny názor obvineného, ktorý nemá zásadnú oporu v doteraz vykonaných dôkazoch, ale najmä v dovolacom konaní je taký záver nereálny, lebo dovolateľ namieta súdmi zistený skutok. V konaní o dovolaní je potrebné vychádzať z toho, že právoplatným rozsudkom bol správne a úplne zistený skutkový stav a dovolací súd tento neskúma a nemení (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.); v tomto konaní nie je možné aplikovať zásady prípustné v konaní o riadnom opravnom prostriedku, teda o odvolaní.

Najvyšší súd preto konštatoval, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a na tomto základe potom podané dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 02. marca 2009

JUDr. Harald Stiffel, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Milan Lipovský

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová